

en Gang vil modsætte sig at Kvinder faa Afgang til at blive ansatte i Statistisk Bureau, og derfor bør der staa noget i Loven derom. Jeg er aldeles forhavlet over den Grund, det ærede Medlem kom med, at naar det stod i Loven, vilde det være en Stræk for en følgende Chef for Statistisk Bureau. Jeg veed ikke, om det er siden det provisoriske Aar 1877 eller siden det provisoriske Aar 1885, at det, at noget staa i en Lov, er bleven en Stræk for visse Embedsmænd. Jeg vil nu ikke udslinge en saadan Beskyldning imod nogen, og allermindst mod en maatte ikke endnu sødt Chef for Statistisk Bureau, men det forekommer mig at være en ganske besynderlig Opfattelse, at det, at noget staa i en Lov, skulde være affstrækkende, og at det netop skulde være noget affstrækkende, hvad her staa om Kvinders Ansættelse. Jeg synes, at det svarere for en saadan Mand maatte være en Tilskyndelse. Jeg kan derfor ikke tjene det ærede Medlem i at tage mit Ændringsforslag tilbage. Naar den ærede Finansminister fraraabede mit Forslag, forekommer det mig, at det var for største Deelen af den Grund, at ogsaa Ordet „Embeder“ var nævnt deri, men som jeg har saet, det kan man jo sætte ud ved 3dje Behandling, hvis det Ord skulde gøre Vanskeligheder. Det er nemlig tilstrækkeligt, naar der staa Bestillinger, men jeg veed jo for Resten ikke, hvorfor den ærede Minister er saa bange for Ordet „Embeder“. Er det fordi han frygter for, at Mænd skulle komme til at staa under Kvinder? Det har man dog set saa tit. En Kvinde af Familien Danneffjold-Sanisøe har været Generalpostdirektor, jeg tror, det var i Begyndelsen af forrige Aarhundrede, for ikke at tale om Dronninger og lignende Personer. Det skal jeg imidlertid ikke komme ind paa, thi saa vilde jeg komme ind paa den egentlige Kvindesag. Men der var en anden Grund, hvorfor den ærede Minister modsatte sig mit Forslag, og det var Hensynet til den gifte Kvinde, men den Vanskelighed tror jeg nok, man kan komme ud over. Er en Kvinde ansat i Statistisk Bureau, og hun vil gifte sig, tager hun under Overvejelse, om hun muligvis vil fratænde denne Stilling, fordi hun mener, at hun nu faar andre Pligter, der ville lægge Bælg paa hendes Tid. Kommer hun til det Resultat, træder hun ud, og saa er den Sag klar, men hvis hun foretrækker at blive i sin Stilling, saa kan hun meget godt faa den Myndighed, som Finansministeren mente, at den gifte Kvinde ikke har, gennem Ægtepagt. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds ryfter paa Hovedet, men jeg

tror dog, at alle Jurister ville give mig Ret deri, og i, at det ingen Betydning har, som det ærede Finansminister gjorde gældende, naar han saade, at en gift Kvinde ikke samtidig kan leve i Formuefællesskab med sin Mand og overtage en saadan Stilling, thi naar hun lever i Formuefællesskab med ham, saa er hun ikke længere myndig. Dertil vil jeg svare, at personlig myndig er hun jo al id. men i formuerelig Henseende er det, at hun bliver umyndig, naar hun lever i Formuefællesskab, men saa kan hun jo faa oprettet en Ægtepagt for at bevare sin Stilling. I Lovningsloven for Lærereinder af 1867 § 4 staa der angaaende Ansættelse af Lærereinder, at de ere for saa vidt og og saa længe som de ere ugifte, pensionsberettigede lige med Lærere. Der maatte muligvis indsættes i denne Lov en Bestemmelse, om de ansatte Kvinders Pension; der staaer ganske vist Tale om Æktepension, men det kan jo kun gælde Mænd. Jeg har indrømmet allerede første Gang, jeg havde Ordet, at Vedtagelsen af mit Ændringsforslag vilde kræve Ændring ogsaa i nogle andre Dele af denne Paragraf, men for Resten staaer der jo i Slutningen af § 2, at Finansministeren skal kunne fastsætte nærmere Regler i saa Henseende, indtil anderledes ved Lov bestemmes. Det kunde man altsaa give en videre Udvidelse med Hensyn til de Kvinder, der maatte blive ansatte i Kraft af denne Lov. Jeg tror som saet ikke, at der er nogen Vanskelighed ved til tredje Behandling at faa dette sat ind i Loven, og jeg fastholder mit Ændringsforslag, idet jeg beder, at der maa blive stemt derover i den Aand, jeg her antyder, at man ved at stemme for det tilkendegiver, at Kvinden skal have en Ret ifølge Loven og ikke nøjes med Administrationens Naade.

Ordføreren (Blem): Det undrer mig ikke saa lidt at høre det ærede Medlem for Vejle Amts 6te Valgkreds (E. Sørensen) udtale sig saa stærkt imod os paa Mindretallets Vegne, da vi i Grunden ere af samme Mening om Formaalet. Naaget jeg maa erkende, at ingen af Mindretallet har været med i Underudvalget om denne Sag, har man dog i Udvalget afholdt flere Møder, efter at Underudvalget havde afsluttet sin Indstilling, og de Herrer have ikke taget særlig Stilling, der i saa Henseende, saaledes som nu. De have taget Forbehold og først efter, at det var helt færdigt, kommer Mindretallets Betænkning. Jeg skal dog tillade mig at gaa lidt nærmere ind paa de Udtalelser, der faldd fra Ordføreren for Mindretallet. Han mente, at det var over alle rimelige Grænser, at man forøgede Embeds-